

200702328/1.

Datum uitspraak: 28 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/4803 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 27 februari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 januari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 februari 2007, verzonden op 5 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 12 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de
enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar
van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

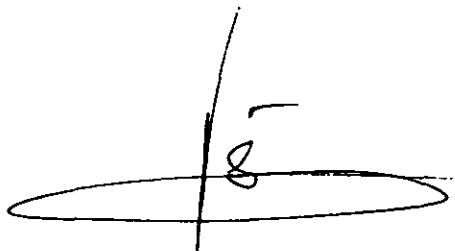
Uitgesproken in het openbaar op 28 juni 2007

284-534.

Verzonden:

28 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudig

nevenzittingsplaats Rotterdam

UITSPRAAK

Reg.nr.: A WB 06/4803
V-nummer

Inzake : , eiser,
gemachtigde mr. H. van der Wal, advocaat te Rotterdam,

tegen : de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor
Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder, gemachtigde mr. T. Hartsuiker.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiser, geboren op , verblijft naar eigen zeggen sedert 25 januari 2001 als vreemdeling in de zin van de vreemdelingenwetgeving in Nederland. Op 30 januari 2001 heeft hij een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Bij beroepsschrift van 16 oktober 2003 heeft eiser beroep ingesteld tegen het uitblijven van een beslissing op de aanvraag. Bij uitspraak van 1 december 2003 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het beroep gegrond verklaard en bepaald dat verweerder binnen een termijn van zes weken een beschikking op de aanvraag neemt. Op 16 februari 2004 heeft verweerder een voornemen kenbaar gemaakt tot afwijzing van de aanvraag. Bij brief van 1 maart 2004 heeft eiser zijn zienswijze hierop naar voren gebracht. Bij besluit van 17 maart 2004 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Op 8 april 2004 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Op 26 september 2005 heeft verweerder het besluit van 17 maart 2004 ingetrokken. Bij brief van 30 september 2005 heeft de gemachtigde van eiser vervolgens het beroep ingetrokken. Bij besluit van 4 januari 2006 (hierna: het bestreden besluit) heeft verweerder de aanvraag opnieuw afgewezen.

2. Op 25 januari 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Op 7 maart 2006 heeft eiser de gronden van het beroep ingediend. Verweerder heeft op 7 november 2006 een verweerschrift ingediend.

3. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 5 december 2006. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens is als tolk verschenen T. Coric.

II. OVERWEGINGEN

1.1. Op 1 april 2001 is in werking getreden de Wet van 23 november 2000 tot algehele herziening van de Vreemdelingenwet, Stb 2000, 495 (Vreemdelingenwet

2000, hierna te noemen: de Vw 2000). De Vreemdelingenwet, Stb 1965, 40 is per deze datum ingetrokken. Het toepasselijke overgangsrecht brengt in hoofdlijnen met zich mee dat, nu het bestreden besluit bekend is gemaakt na 1 april 2001, op de beoordeling daarvan het na die datum geldende recht van toepassing is. De door eiser ingediende aanvraag om toelating als vluchteling wordt derhalve op grond van artikel 117 van de Vw 2000 verder aangemerkt als een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vw 2000.

1.2. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

1.3. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag als vorenbedoeld afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gebaseerd op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

1.4. Ingevolge het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag) is sprake van vluchtelingschap in het geval dat de betrokkene uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en hij de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

1.5. Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef, en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

1.6. In artikel 3.119 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) is bepaald dat wanneer na het uitreiken of toezenden van het voornemen feiten of omstandigheden:

- a. bekend worden, of
- b. reeds bekend waren maar naar aanleiding van de zienswijze van de vreemdeling worden beoordeeld of gewogen, die voor de te nemen beslissing van aanmerkelijk belang kunnen zijn en Onze Minister voornemens blijft de aanvraag af te wijzen, wordt dit aan de vreemdeling meegedeeld en wordt hij in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze daarover naar voren te brengen.

2. Eiser heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag, samengevat weergegeven, het volgende aangevoerd. Eiser is uit zijn land van herkomst gevlucht, aangezien hij

bang is om in het leger te gaan vanwege de problemen van zijn vader met militaire leidinggevenden.

3.1. Verweerder heeft samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, het volgende overwogen. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij in zijn land van herkomst gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Voor zover het asielrelaas van eiser is gerelateerd aan dat van zijn vader wordt verwezen naar diens besluit van 28 september 2005, waarin zijn verzoek om een verblijfsvergunning asiel is afgewezen. Ten aanzien van eisers gestelde vrees om in het leger te gaan, overweegt verweerder dat eiser zich beroept op een mogelijke toekomstige gebeurtenis. Eiser heeft daarvoor echter geen concrete, verifieerbare aanwijzingen naar voren gebracht. Verder zijn eisers verklaringen over de militaire dienst tegenstrijdig met die van zijn vader. Voorts heeft eiser niet aannemelijk gemaakt waarom men hem via zijn vader zou willen pakken, als men ook rechtstreeks zijn vader zou kunnen pakken. Ongeacht of men eisers vader op deze manier zou willen pakken, heeft eiser zijn vrees voor voornoemde toekomstige problemen niet geconcretiseerd. Voorts heeft eiser zijn stelling dat er geen Civiele Dienst Commissie zou zijn in Bosnië-Herzegovina niet nader onderbouwd. Uit het ambtsbericht van 7 oktober 2003 blijkt duidelijk dat er wel een dusdanige commissie bestaat. Eiser kan derhalve verzoeken om een alternatieve dienstplicht.

3.2. Eiser kan zich niet verenigen met het standpunt van verweerder. Hij voert daartoe onder meer aan dat verweerder ten onrechte niet gemotiveerd heeft overwogen waarom de door de vader van eiser in zijn beroepsprocedure naar voren gebrachte nieuwe feiten en omstandigheden niet een nieuw licht op zijn zaak werpen. Voorts stelt eiser dat verweerder blijkbaar de door hem ingediende correcties en de aanvullingen bij de besluitvorming heeft betrokken. Dit blijkt echter niet uit de inhoud van het besluit. Ten onrechte wordt eiser tegengeworpen dat hij niet wist in welk leger hij zou moeten dienen, terwijl zijn vader heeft verklaard dat wel te weten. Tijdens het nader gehoor heeft eiser verklaard dat hij zelf mag bepalen in welk leger hij zal dienen. Eiser betoogt verder dat hij niet heeft gesteld dat er geen Civiele Dienst Commissie in Bosnië-Herzegovina zou zijn, maar dat hij meent dat deze dienst niet bestaat. Voorts heeft verweerder ten onrechte andere argumenten gebruikt in het bestreden besluit dan in het voornemen. Hierdoor handelt verweerder in strijd met de goede procesorde. De nieuwe argumenten hadden in een nieuw voornemen naar voren moeten worden gebracht.

4. De rechtbank overweegt het volgende.

4.1. Voor zover het asielrelaas van eiser afhankelijk is van dat van zijn ouders, verwijst de rechtbank naar haar uitspraak van 27 februari 2007 inzake AWB 05/47623 en AWB 05/47624, waarbij het door eisers ouders ingediende beroep in hun asielprocedure gegrond is verklaard, maar de rechtsgevolgen van de vernietigde besluiten in stand zijn gelaten.

4.2. In tegenstelling tot hetgeen eiser betoogt, is de rechtbank van oordeel dat verweerder in het bestreden besluit met betrekking tot de door de vader van eiser ingediende gronden in zijn asielprocedure heeft kunnen verwijzen naar de overwegingen van het besluit van 28 september 2005 ten aanzien van eisers vader, nu eisers asielverzoek in zoverre afhankelijk is van die van zijn vader.

4.3. Eiser kan voorts niet in zijn stelling worden gevolgd dat uit het bestreden besluit niet blijkt dat de door hem op 5 december 2001 ingediende correcties en

aanvullingen bij de besluitvorming zijn betrokken. In het bestreden besluit heeft verweerder namelijk uitdrukkelijk overwogen dat het eerdere gebrek op dat punt is hersteld. Naar het oordeel van de rechtbank behoeft het meenemen van voornoemde correcties en aanvullingen echter niet noodzakelijkerwijs tot veranderingen in het bestreden besluit te leiden.

4.4. Eiser wordt voorts niet in zijn stelling gevolgd dat verweerder een nieuw voornemen had moeten uitbrengen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder, in tegenstelling tot hetgeen eiser betoogt, geen andere argumenten aangevoerd, maar heeft verweerder gereageerd op het door eiser aangevoerde. De rechtbank is van oordeel dat verweerder, nadat hij het besluit van 17 maart 2004 heeft ingetrokken vanwege de vervevenheid met de vernietigde beschikking van zijn vader, geen aanleiding heeft behoeven te zien om een nieuw voornemen uit te brengen. Niet gebleken is dat alvorens verweerder het bestreden besluit nam, sprake was van feiten of omstandigheden als bedoeld in artikel 3.119 van het Vb 2000. Het enkele feit dat in het bestreden besluit, anders dan in het ingetrokken besluit, wel rekening is gehouden met de ingediende aanvullingen en correcties, maakt niet dat sprake is van feiten en omstandigheden als bedoeld in voornoemd artikel. Ook anderszins is niet gebleken van dergelijke feiten of omstandigheden. Tot slot brengt het feit dat het thans bestreden besluit uitvoeriger is gemotiveerd dan het ingetrokken besluit evenmin met zich mee dat verweerder gehouden was een nieuw voornemen uit te brengen.

4.5. Nog afgezien van de door verweerder tegengeworpen tegenstrijdigheid dat eiser niet weet in welk leger hij zou moeten dienen terwijl zijn vader dat wel zou weten, is de rechtbank met verweerder van oordeel dat eiser – mede gelet op hetgeen is verwogen onder 4.1. – zijn gestelde vrees als gevolg van het moeten dienen in het leger niet nader heeft onderbouwd of geconcretiseerd. Verweerder heeft zich derhalve terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde vrees voor vervolging als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag heeft. Verweerder heeft derhalve terecht besloten tot onthouding van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000.

4.6. Hetgeen eiser heeft aangevoerd biedt evenmin grond voor het oordeel dat verweerder zich niet op het standpunt heeft mogen stellen dat eiser geen specifieke, hem persoonlijk betreffende feiten en omstandigheden aannemelijk heeft gemaakt op grond waarvan geoordeeld zou dienen te worden dat hij bij gedwongen terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt te worden onderworpen aan foltering, dan wel aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bij uitzetting dreigt derhalve geen schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Verweerder heeft dan ook terecht geen grond aanwezig geacht voor verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

4.7. Het beroep is derhalve ongegrond.

4.8. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 06/4803

5

III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

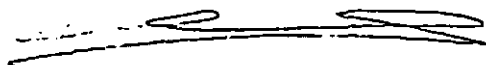
RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. C. Laukens, rechter, en uitgesproken in het openbaar op
27 februari 2007, in tegenwoordigheid van mr. L.F.A. Bos, griffier.

de griffier,

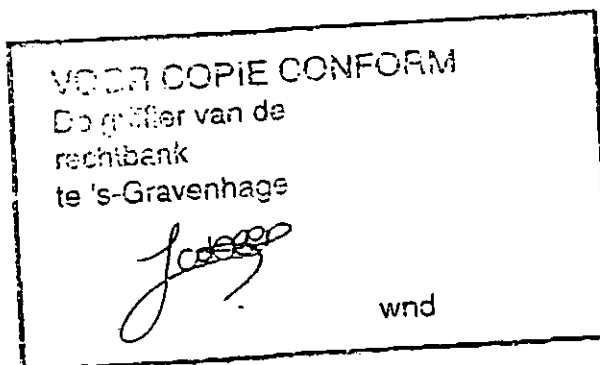
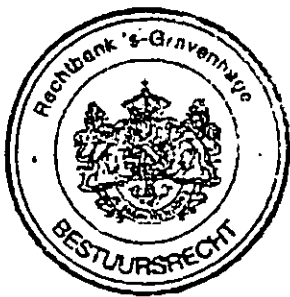
de rechter,

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op:

VERZONDEN - 5 MAART 2007

ADVOCATENKANTOOR VAN DER WAL

mr H. van der Wal
advocaat en procureur

Bezoekadres: Willebrordusstraat 90
Correspondentieadres: Postbus 3056
3003 AB Rotterdam

Tel: 010-466 39 68
Fax: 010-466 11 48

Faxnummer: 070-365 13 80

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Rotterdam, 2 april 2007

Ons kenmerk: r

Uw kenmerk: niet bekend

Betreft: Hoger beroep

Inzake geb. /Staat

HOGER BEROEP

Geeft eerbiedig te kennen:

in deze woonplaats kiezende te Rotterdam aan de Willebrordusstraat 90 (Postadres 3056, 3003 AB) ter kantore van de advocaat en procureur mr H. van der Wal, die in deze als haar gemachtigde optreedt en die bepaaldelijk is gemachtigd om dit hoger beroep in te stellen.

Zij wenst in hoger beroep te komen tegen de uitspraak van de rechtbank Rotterdam van d.d. 27 februari 2007, inhoudende:

- Ongegrondverklaring van het beroep (bijlage 1)

Hij wenst tegen deze uitspraak de navolgende grieven aan te voeren:

GRIEF 1

De rechtbank heeft bepaald dat het asielverzoek van eiser afhankelijk is van zijn ouders. en er wordt verwezen naar de uitspraak in deze waarvan heden eveneens beroep is ingesteld. De grieven van deze beroepen dienen hierbij als herhaald en ingelast beschouwd te worden.

De rechtbank Rotterdam heeft verder bepaald dat verweerder terecht heeft verwezen naar de overwegingen ten aanzien van eisers vader nu het asielverzoek van eiser afhankelijk is van zijn vader. In de procedure van eiseres vader heeft de rechtbank echter overwogen dat verweerder onzorgvuldig heeft beslist omdat verweerder een belangrijke brief niet bij de beoordeling van de aanvraag heeft betrokken en heeft daarom het beroep gegrond verklaard.

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in de desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1957	
B	- 2 APR 2007
ZAACNR.	2328
AAN:	√2
BEHANDELD: OO:	PAR:

-2-

De rechtsvraag is deze is waarom het beroep van eiser dan ook niet gegrond is verklaard.

GRIEF 2

De rechtbank heeft onder 4.3 overwogen dat de namens eiser ingediende correcties en aanvullingen niet noodzakelijkerwijs tot veranderingen in het bestreden besluit leiden.

De rechtbank kan hierin niet worden gevolgd.

Indien verweerder geen rekening heeft gehouden met de aanvullingen en correctie heeft verweerder een onzorgvuldige beslissing genomen.

De rechtsvraag in deze is of de rechtbank gezien deze omstandigheden het beroep niet gegrond had dienen te verklaren en verweerder opdracht te geven tot het nemen van een nieuwe beslissing.

GRIEF 3

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat verweerder geen nieuw voornemen had uit hoeven brengen hoewel de rechtbank heeft bepaald dat verweerder in het eerste besluit geen rekening had gehouden met de aanvullingen en correctie maar in het tweede besluit wel.

De rechtsvraag in deze is of de rechtbank dit terecht heeft overwogen. Eiser heeft immers een rechtsmiddel moeten ontberen nu pas bij het tweede besluit, zijnde een beslissing na de intrekking van het eerste besluit, rekening heeft gehouden met aanvullingen en correctie en de enige rechtsmiddel wat er dat moment op deze beslissing ingediend kon worden beroep was en geen zienswijze.

GRIEF 4

De rechtbank heeft onder 4.5 overwogen dat eiser zijn vrees voor vervolging niet heeft onderbouwd en geconcretiseerd.

De rechtvraag in deze is dat nu uit grief 3 is gebleken dat de rechtbank ten onrechte verweerder in het gelijk heeft gesteld, de rechtbank deze overweging dan ook niet ten onrechte heeft gemaakt.

Nu verweerder onzorgvuldig heeft beslist en daarnaast eisers asielverzoek afhankelijk is van die van zijn ouders kan er immers niet worden vastgesteld dat hij niet te vrezen heeft voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM en is hem ten onrechte een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 onthouden.

-3-

Reden waarom, eiseres U verzoekt het beroep gegrond te verklaren en opnieuw rechtdoende te bepalen dat de verzochte verblijfsvergunning alnog dient te worden verstrekt.

Gemachtigde,

H. van der Wal

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'H. van der Wal'. The signature is stylized with a large 'H' and a cursive 'van der Wal'.

Bijlagen: Uitspraak